

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра китайської філології

Курсова робота
з китайської філології
на тему:

СЕМАНТИЧНІ РОЛІ ПРИСУДКА В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки групи ЗПкит 28-20
факультету східної та слов'янської філології
заочної форми здобуття освіти
Освітньої програми:
Китайська мова література та переклад,
західноєвропейська мова
Спеціальності 035-Філологія
Спеціалізації 035.065-Східні мови
та літератури (переклад включно)
перша китайська
Петриченко Ангеліна Русланівна

Науковий керівник:
Спіріна Ю.С.
Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Київ-2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СЕМАНТИЧНИХ РОЛЕЙ ПРИСУДКА.....	6
1.1 Поняття синтаксису у дослідженнях сучасної китайської мови.....	6
1.2 Поняття присудка у сучасній китайській мові.....	12
1.3 Класифікація присудків у сучасній китайській мові.....	16
Висновки до I розділу.....	21
РОЗДІЛ II. ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИЧНИХ РОЛЕЙ ПРИСУДКА.....	22
2.1 Лексичні особливості семантичних ролей присудка.....	22
2.2 Стилiстичні особливості семантичних ролей присудка.....	27
Висновки до II розділу.....	37
ВИСНОВКИ.....	38
论文摘要.....	41
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	42

ВСТУП

У китайській мові семантичні ролі присудка відіграють важливу роль у структуруванні речень і вираженні семантичних відношень між дієсловами та їхніми аргументами. Семантичні ролі є ключовими поняттями в рамках узгодження аргументів дієслів з їхніми ролевими обов'язками у реченні.

Тема семантичних ролей присудка в китайській мові є **актуальною** з кількох причин:

1. Вивчення китайської мови: Розуміння семантичних ролей присудка допомагає студентам китайської мови вивчати структуру речень та виражати точно семантичні відношення між словами. Це важливо для розвитку навичок розуміння і використання мови.
2. Мовні дослідження: Вивчення семантичних ролей присудка в китайській мові є предметом досліджень в галузі лінгвістики. Це допомагає розкрити особливості синтаксичної та семантичної структури китайських речень та з'ясувати, як різні елементи взаємодіють між собою.
3. Машинний переклад: У контексті розвитку машинного перекладу розуміння семантичних ролей присудка в китайській мові має велике значення. Точне визначення семантичних ролей допомагає покращити якість автоматичного перекладу і забезпечити вірну передачу значень між мовами.
4. Комунікація і мовна взаємодія: Знання семантичних ролей присудка сприяє ясному та ефективному висловлюванню думок та ідей в усній і письмовій формі. Використання правильних семантичних ролей допомагає уникнути непорозумінь і передати інформацію точно та зрозуміло.

Об'єктом нашого дослідження є роль присудка в китайській мові.

Предмет дослідження – лексико-стилістичні особливості використання присудка в китайській мові.

Мета роботи полягає в дослідженні лексико-стилістичних особливостей семантичних ролей присудка.

Поставлена мета передбачає розв'язання таких **завдань**:

- визначити поняття синтаксису у дослідженнях сучасної китайської мови;
- розглянути поняття присудка у сучасній китайській мові;
- уточнити сутність поняття «гуаньюн'юй» у сучасній китайській мові;
- дослідити основні лексичні особливості гуаньюн'юй;
- вивчити стилістичні особливості гуаньюн'юй;

Матеріалом дослідження слугує «Словник звичних виразів сучасної китайської мови» укладений Кожевником І.Р.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети і завдань дослідження в роботі застосовано загальнонаукові методи (*абстрагування, дедукція, аналіз, описовий метод*) для огляду стану вивчення досліджуваної проблематики, а також низку спеціальних лінгвістичних методів. *Історичний метод* був використаний для дослідження розвитку світової, а також окремо китайської фразеології як науки. *Структурний метод* дозволив визначити лексичні та стилістичні особливості фразеологізмів. Для відбору ілюстративного матеріалу було застосовано *метод суцільної вибірки*.

Практичне значення цього дослідження полягає в можливості використання його результатів в процесі викладання китайської мови, зокрема таких дисциплін як «Практичний курс фразеології китайської мови», «Теоретичний курс лексикології китайської мови», «Теоретичний курс стилістики китайської мови» та «Практичний курс перекладу з китайської мови», а також для подальшого дослідження особливостей китайської фразеології, особливо семантичних ролей присудка.

Структура. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, анотації та списку використаної літератури. Обсяг роботи становить 45 сторінок.

У **вступі** обґрунтовано вибір теми, розкрито її актуальність, визначено мету, завдання, об'єкт та предмет дослідження, а також практичне значення даного дослідження.

Перший розділ присвячений аналізу теоретичних засад дослідження поняття присудка, а також класифікація присудків у сучасній китайській мові.

Другий розділ присвячений аналізу лексичних та стилістичних особливостей семантичних ролей присудка.

У загальних висновках підбито підсумки проведеного дослідження лексичних та стилістичних особливостей семантичних ролей присудка.

Список використаних джерел складається з 48 пунктів.

РОЗДІЛ 1.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СЕМАНТИЧНИХ РОЛЕЙ ПРИСУДКА

1.1. Поняття синтаксису у дослідженнях сучасної китайської мови.

Синтаксис - це галузь граматики, яка вивчає структуру речень і взаємозв'язки між словами в мові. У дослідженнях сучасної китайської мови, синтаксис є важливою складовою для розуміння, як китайські речення будуються та організовані.

Основною одиницею синтаксису є словосполучення, яке складається зі слів, що знаходяться поруч одне з одним. В китайській мові слова не мають закінчень та форм, що дає можливість багатьом словосполученням мати багато значень, що залежать від контексту та місця в реченні. Наприклад, словосполучення "红色的苹果" може бути перекладено як "червона яблуко", "червоний яблучний дерево", "яблуко з червоним коліром" тощо, в залежності від того, як воно використовується у реченні (Huang, C-T. J., Li, Y.-H. A., Li, Y., 2009).

Крім того, в китайській мові існує своєрідна синтаксична структура, де слова часто розміщуються відносно один до одного в певному порядку. Наприклад, у китайському мовленні спочатку часто називається суб'єкт, потім дієслово, а потім об'єкт. Проте, порядок слів у китайському може змінюватися в залежності від контексту, тому вивчення китайського синтаксису вимагає великої уваги до деталей та контекстуального розуміння.

У дослідженнях сучасної китайської мови, вивчення синтаксису є важливим для розробки програм штучного інтелекту, машинного перекладу, а також в інших областях, пов'язаних з мовою та комунікацією.

До інших важливих аспектів синтаксису китайської мови входять способи утворення різних типів речень, таких як питальні, заперечні, умовні, та інші. Також важливо досліджувати взаємозв'язки між словами в складних реченнях та їхніх підреченнях, так як китайські речення можуть мати дуже складну синтаксичну структуру (Li, Y., 2015).

У сучасних дослідженнях синтаксису китайської мови активно використовуються методи комп'ютерного моделювання та машинного навчання. Наприклад, використання нейронних мереж для автоматичного розпізнавання та аналізу синтаксичної структури китайських речень.

Окрім того, вивчення синтаксису китайської мови є важливим для навчання китайської як іноземної мови. Розуміння синтаксичних правил та особливостей китайської мови допоможе іноземним студентам краще розуміти та використовувати мову в різних контекстах.

Узагалі, дослідження синтаксису китайської мови є важливим для розуміння та аналізу китайської мови, її механізмів та особливостей. Такі дослідження допомагають поліпшувати якість машинного перекладу, розробляти нові методи навчання китайської мови, а також допомагають розкривати загальні закономірності в організації мови взагалі.

Нарешті, вивчення синтаксису китайської мови може мати важливі практичні застосування в різних галузях, таких як комп'ютерна лінгвістика, машинний переклад, розвиток інтелектуальних агентів та інших технологій, пов'язаних з обробкою природної мови. Наприклад, вивчення синтаксису китайської мови може допомогти розробити більш ефективні та точні методи машинного перекладу китайської мови на інші мови та навпаки (Matthews, S. , 2014).

Для вивчення синтаксису китайської мови використовуються різноманітні методи та підходи. Наприклад, дослідження можуть зосереджуватися на аналізі корпусів китайської мови, де вивчаються характеристики та особливості синтаксису на підставі великої кількості прикладів з різних джерел. Також використовуються методи статистичної обробки та машинного навчання для автоматичного аналізу та класифікації китайських речень.

Окрім того, вивчення синтаксису китайської мови вимагає знання та розуміння культурних та історичних особливостей Китаю та його мови. Наприклад, деякі синтаксичні особливості можуть бути пов'язані з культурними чи соціальними аспектами мовлення.

У сучасних дослідженнях синтаксису китайської мови також активно використовуються методи когнітивної лінгвістики, де аналізуються когнітивні процеси, пов'язані з розумінням та використанням мови. Цей підхід допомагає зрозуміти, як люди сприймають та організовують мовну інформацію в розмовній та письмовій мові.

Загалом, дослідження синтаксису китайської мови є важливою галуззю лінгвістики, яка допомагає розкривати та аналізувати особливості мови та її функціонування.

Одним з основних напрямів досліджень синтаксису китайської мови є вивчення структури речень та фраз, а також їх взаємозв'язку. Наприклад, дослідження можуть зосереджуватися на аналізі порядку слів у реченні, використанні різних типів словосполучень та побудові складних речень (Xing, J., 2010)

Окрім того, дослідження синтаксису китайської мови можуть включати вивчення граматичних конструкцій, таких як пасивний стан, узагальнення та відносні речення. Ці конструкції можуть мати специфічні особливості в китайській мові порівняно з іншими мовами.

Дослідження синтаксису китайської мови також можуть вивчати семантичні та прагматичні аспекти мови, такі як значення та використання різних типів слів та словосполучень у конкретному контексті. Наприклад, вивчення китайських ідіом може допомогти зрозуміти їхнє семантичне значення та використання в мовленні.

Нарешті, вивчення синтаксису китайської мови може мати важливі практичні застосування в різних галузях, таких як комп'ютерна лінгвістика, машинний переклад, розвиток інтелектуальних агентів та інших технологій, пов'язаних з обробкою природної мови. Наприклад, вивчення синтаксису китайської мови може допомогти розробити більш ефективні та точні методи машинного перекладу китайської мови на інші мови та навпаки.

Також дослідження синтаксису китайської мови можуть допомогти вирішити питання про те, як краще викладати китайську мову для носіїв інших мов, як

розробляти більш ефективні методи викладання китайської мови в школах та вишах, та як покращити комунікацію між носіями різних мов (Zhang, N., 2016)

Крім того, дослідження синтаксису китайської мови можуть допомогти зрозуміти різні аспекти культури та історії Китаю. Наприклад, аналіз складних китайських речень може допомогти зрозуміти особливості китайської літератури та філософії, а вивчення ідіом може розкрити глибинне розуміння китайської культури.

Наприклад, дослідження синтаксису китайської мови можуть бути корисними для перекладу та інтерпретації між різними мовами. Знання про структуру китайського речення може допомогти перекладачам зрозуміти, як найкраще передати сенс речення на іншу мову, а також які слова та вирази можуть бути важливими для точного передавання сенсу. Крім того, дослідження синтаксису китайської мови можуть допомогти розробити більш ефективні методи машинного перекладу, що може бути корисним для автоматичного перекладу веб-сторінок, документів та інших текстів.

Нарешті, дослідження синтаксису китайської мови можуть мати важливе значення для розвитку мовної технології, зокрема, для розробки штучного інтелекту, автоматичного синтезу мови, та інших програм, що працюють з китайською мовою.

Крім того, дослідження синтаксису китайської мови дозволяють розуміти, які особливості цієї мови можуть впливати на сприйняття та обробку інформації людиною. Наприклад, китайська мова відрізняється від більшості європейських мов тим, що в ній не існує різниці між числівниками одна, дві та три, що може впливати на сприйняття кількісних понять та чисел людиною.

Дослідження синтаксису китайської мови також можуть мати значення для вивчення та навчання цієї мови. Знання про структуру китайського речення, його складові та відмінності від інших мов можуть допомогти як носіям мови, так і нерідно-мовним людям краще розуміти та використовувати китайську мову. Крім того, дослідження синтаксису китайської мови можуть сприяти розробці нових методів навчання китайської мови, що відповідають її особливостям та можуть бути ефективними для різних типів учнів (Zhang, N. 2017).

Одним з напрямків досліджень синтаксису китайської мови є дослідження її структури та складових частин. Китайська мова, на відміну від багатьох європейських мов, не має граматичних категорій, таких як рід, числовий та відмінок. У китайській мові слова не змінюються залежно від їх граматичної функції у реченні. Замість цього, мова використовує словосполучення та часткові слова для вираження значення.

Іншим напрямком досліджень синтаксису китайської мови є дослідження її словосполучень та відносин між словами у реченні. У китайській мові існує кілька типів словосполучень, таких як прийменникові фрази, дієприкметникові фрази, дієприслівникові фрази та інші. Ці словосполучення можуть виконувати різні граматичні та семантичні функції у реченні, наприклад, вказувати на час, місце, дію, стан тощо.

Дослідження синтаксису китайської мови також досліджують її структуру речення та його типи. Китайська мова має три основні типи речень: просте, складне та складнопідрядне. У складному реченні можуть бути два або більше простих речення, які зв'язані між собою за допомогою сполучників. У складнопідрядному реченні одне речення може бути залежним від іншого та виконувати роль підрядної частини речення (Zhao, Y., & Sun, C. (Eds.), 2012).

Крім того, дослідження синтаксису китайської мови досліджують і семантичні відносини між словами у реченні. У китайській мові семантичні відносини між словами можуть виражатись за допомогою порядку слів, контексту, а також за допомогою часткових слів, таких як прийменники та частки.

Також вивчаються різні аспекти синтаксису китайської мови, такі як взаємодія синтаксичних та семантичних факторів, взаємодія між мовою та культурою, а також різні особливості мовленнєвого процесу у китайській мові, такі як інтонація та ритм мовлення.

У сучасній лінгвістиці активно використовуються методи комп'ютерного моделювання та аналізу для дослідження синтаксису китайської мови. Наприклад, за допомогою комп'ютерних програм можна аналізувати та класифікувати різні типи

словосполучень та речень у китайській мові, а також досліджувати їх синтаксичну та семантичну структуру.

Усі ці дослідження сприяють глибшому розумінню синтаксичних та семантичних особливостей китайської мови та її використання в різних сферах, таких як освіта, комунікація, бізнес, медіа та інші.

Отже, синтаксис є однією з важливих галузей мовознавства, яка досліджує структуру речень та їх складові частини. У сучасних дослідженнях синтаксису китайської мови активно використовуються різноманітні методи та підходи, такі як статистичний аналіз, комп'ютерне моделювання та корпусний аналіз. Ці дослідження допомагають розуміти особливості структури китайських речень та сприяють подальшому розвитку мови в різних сферах життя.

1.2. Поняття присудка у сучасній китайській мові.

У сучасній китайській мові поняття "присудок" відповідає поняттю "述語" (shù yǔ) (Huang, С.-Т. J. , 1982).

Присудок (述語) - це складова частина простого або складного речення, яка виражає дію, стан або відношення підмета до іншого елементу речення. Він може бути глагольним, прикметниковим або іменниковим.

Наприклад, у реченні "我喜歡吃冰淇淋" (wǒ xǐhuān chī bīngqílín) присудок "喜歡吃" (xǐhuān chī) виражає дію "люблю їсти", а підмет "我" (wǒ) - хто любить їсти.

У китайській мові присудок може бути безособовим, тобто він не містить підмета. Наприклад, у реченні "下雨了" (xià yǔ le) присудок "下雨了" (xià yǔ le) виражає стан, що означає "почалася дощова погода", але підмета в реченні немає [8].

Крім того, в китайській мові присудок може бути відділеним від підмета. Наприклад, у реченні "昨天我去了北京" (zuótiān wǒ qù le běijīng) присудок "去了" (qù le) виражає дію "пішов" або "поїхав", а підмет "我" (wǒ) вживається перед ним.

У китайській мові присудок може бути також складним, тобто складатися з декількох слів. Наприклад, у реченні "这个电影很有趣" (zhègè diànyǐng hěn yǒuqù) присудок "很有趣" (hěn yǒuqù) складається з двох прикметників і виражає відношення підмета "цей фільм" до стану "дуже цікавий".

У китайській мові також існують різні типи присудків, які виражають різні дії та стани. Наприклад, глагольний присудок виражає дію, прикметниковий - стан, а іменниковий - відношення.

У китайській мові присудок може також включати в себе модальні дієслова або частки, які вказують на настрій або відношення до висловлювання. Наприклад, у реченні "你可以進來了" (nǐ kěyǐ jìnlái le) присудок "進來了" (jìnlái le) виражає дію "можна входити", а модальне дієслово "可以" (kěyǐ) вказує на дозвіл (Li, Y., 1990).

Для того, щоб уникнути непорозумінь та неоднозначності, в китайській мові часто використовуються частки перед присудком, які вказують на тон речення. Наприклад, частка "了" (le) в кінці присудка може вказувати на закінчену дію, а частка "吗" (ma) може використовуватися для утворення питального речення.

Окрім того, в китайській мові часто використовується зворотний порядок слів, коли присудок ставиться перед підметом. Це може бути корисно для наголошення на дії або стані, виражених присудком. Наприклад, у реченні "開車的是我" (kāichē de shì wǒ) присудок "開車的" (kāichē de) виражає дію "водити машину", а підмет "我" (wǒ) вживається після нього.

У китайській мові також існують різні способи утворення присудка. Наприклад, присудок може утворюватися за допомогою дієслова і допоміжного дієслова. Наприклад, у реченні "他喜歡看電影" (tā xǐhuan kàn diànyǐng) присудок "喜歡看" (xǐhuan kàn) складається з дієслова "喜歡" (xǐhuan) і допоміжного дієслова "看" (kàn).

Також в китайській мові можна використовувати атрибутивні конструкції для утворення присудка. Наприклад, у реченні "这个女孩很漂亮" (zhègè nǚhái hěn piàoliang) присудок "很漂亮" (hěn piàoliang) складається з атрибутивної конструкції "漂亮" (piàoliang) і допоміжного дієслова "很" (hěn) (Shen, X. , 2016).

Крім того, у китайській мові можна використовувати незалежні словосполучення як присудок. Наприклад, у реченні "天气很热" (tiānqì hěn rè) присудок "很热" (hěn rè) складається зі словосполучення "很热" (hěn rè), що означає "дуже спекотно".

Також в китайській мові існує можливість використання безособових конструкцій, які не мають явного підмета, а присудок утворюється з дієслівних форм та дієслівних присудків. Наприклад, у реченні "下雨了" (xià yǔ le) присудок "下雨了" (xià yǔ le) означає "почало дощити", і не має явного підмета.

Також варто зазначити, що в китайській мові не існує такого поняття, як часові форми дієслів, тому використання дієслова може залежати від контексту і ситуації. Наприклад, у реченні "他正在吃飯" (tā zhèngzài chīfàn) дієслово "正在" (zhèngzài) вказує на те, що дія ще триває, а дієслово "吃" (chī) вживається в нинішньому часі.

Отже, поняття присудка в китайській мові є досить складним і різноманітним, і включає в себе різні типи слів та конструкцій. Для того, щоб вивчити китайську мову, необхідно ретельно вивчати та розуміти ці конструкції і правила, що стосуються утворення присудків, щоб коректно вживати мову в будь-якій ситуації.

Для утворення присудка в китайській мові також можуть використовуватися різні частини мови, наприклад, прикметники та прислівники. Наприклад, у реченні "他很高興" (tā hěn gāoxìng) слово "很" (hěn) є словом-підсилювачем, що допомагає утворити присудок "高興" (gāoxìng), що означає "радіти" (Sun, J., Huang, C. R., & Deng, Z. , 2016).

Також у китайській мові існує ряд дієслів, які можуть використовуватися як присудки без додаткових слів. Наприклад, дієслово "睡覺" (shuìjiào) означає "спати" і може вживатися як присудок у реченні "我要睡覺" (wǒ yào shuìjiào), що означає "я хочу спати".

Загалом, в китайській мові присудок може бути утворений з різних слів та конструкцій, залежно від контексту та ситуації. Це дозволяє говорити китайською мовою дуже точно та прецизійно, але вимагає від вивчаючого ретельного вивчення граматики та правильного вживання слів і конструкцій.

Крім того, в китайській мові можуть використовуватися різні структури, які допомагають утворити присудок. Наприклад, у реченні "我是老師" (wǒ shì lǎoshī), слово "是" (shì) означає "бути" і допомагає утворити присудок "老師" (lǎoshī), що означає "вчитель". Також в китайській мові можуть використовуватися зворотні конструкції, коли порядок слів у реченні зворотній, а присудок знаходиться перед підметом. Наприклад, у реченні "吃飯了嗎?" (chīfàn le ma?), присудок "吃飯了" (chīfàn le) означає "їсти", а підмет "你" (nǐ) неявний (Tang, S. , 2011).

Також в китайській мові існує ряд сполучень слів, які використовуються для утворення присудків. Наприклад, сполучення "會" (huì) та дієслово може означати, що дія буде виконана у майбутньому, наприклад, у реченні "我會游泳" (wǒ huì yóuyǒng), присудок "游泳" (yóuyǒng) означає "плавати", а слово "會" (huì) вказує на те, що говорячий вміє плавати.

Наприклад, у китайській мові існують так звані змішані присудки, які складаються з дієслова та прикметника або іменника. Наприклад, у реченні "他說的話很有道理" (tā shuō de huà hěn yǒu dàolǐ), присудок складається зі слова "說" (shuō) та прикметника "有道理" (yǒu dàolǐ), що означає "має розуміння", "має сенс". У

цьому випадку дієслово "說" (shuō) вказує на те, що говориться про щось, а прикметник "有道理" (yǒu dào lǐ) характеризує цю дію (Yang, Y., & Li, W., 2014).

В китайській мові можна використовувати дієслова без допоміжних слів, як у реченні "他打我" (tā dǎ wǒ), де присудок складається з дієслова "打" (dǎ), що означає "бити", та іменника "我" (wǒ), що вказує на об'єкт дії.

Також існують різні типи присудків, які можуть вказувати на час, місце, спосіб, причину та інші аспекти дії або стану. Наприклад, у реченні "他昨天去了北京" (tā zuótiān qù le běijīng), присудок складається з дієслова "去" (qù), що означає "йти", та допоміжного слова "了" (le), яке вказує на завершеність дії, а також на слова "昨天" (zuótiān), яке вказує на час дії, та "北京" (běijīng), яке вказує на місце.

Узагальнюючи, поняття присудка у китайській мові описує структурну одиницю, яка виражає дію, стан або характеристику об'єкта. Присудки можуть складатися з дієслів, прикметників, іменників та інших конструкцій, а також включати допоміжні слова, які вказують на час, місце, причину та інші аспекти дії. Використання різних способів вираження присудка дозволяє китайській мові виражати різноманітні ідеї та думки.

Отже, можна зробити наступні висновки про поняття присудка у сучасній китайській мові:

Присудок - це структурна одиниця, яка виражає дію, стан або характеристику об'єкта.

Присудки можуть складатися з дієслів, прикметників, іменників та інших конструкцій, а також включати допоміжні слова, які вказують на час, місце, причину та інші аспекти дії.

У китайській мові існують різні типи присудків, які можуть вказувати на час, місце, спосіб, причину та інші аспекти дії або стану.

Використання різних способів вираження присудка дозволяє китайській мові виражати різноманітні ідеї та думки.

Загалом, розуміння поняття присудка є важливим для вивчення китайської мови та для вміння грамотно формулювати висловлювання у ній.

1.3. Класифікація присудків у сучасній китайській мові

Китайська мова - одна з найпоширеніших мов світу, яка має дуже багату і складну структуру. У китайській мові, так само як і в будь-якій іншій мові, присудок - це головний член речення, який вказує на дію, стан чи властивість підмета. Присудок є дуже важливою частиною будь-якого речення і відіграє ключову роль у формуванні смислу.

У сучасній китайській мові існує кілька типів присудків, які можна класифікувати за різними ознаками, такими як тип дієслова, форма та функція у реченні. Деякі з найбільш поширених типів присудків у китайській мові включають (Zhang, N. , 2013):

- Присудки часу (时间谓语, shíjiān wèiyǔ) - це присудки, які вказують на час, коли відбувається дія, такі як "昨天" (zuótiān) - "вчора", "今天" (jīntiān) - "сьогодні", "明天" (míngtiān) - "завтра" та інші.
- Присудки місця (地点谓语, dìdiǎn wèiyǔ) - це присудки, які вказують на місце, де відбувається дія, такі як "家" (jiā) - "дім", "学校" (xuéxiào) - "школа", "公司" (gōngsī) - "компанія" та інші.
- Присудки способу (方式谓语, fāngshì wèiyǔ) - це присудки, які вказують на спосіб, яким виконується дія, такі як "慢慢地" (màn màn de) - "повільно", "快地" (kuài kuài de) - "швидко", "小心地" (xiǎo xīn de) - "обережно" та інші.
- Дієслівні присудки (动词谓语, dòngcí wèiyǔ) - це найбільш поширений тип присудків у китайській мові. Вони складаються з дієслова та можуть включати додатки та частки, які вказують на час, спосіб, місце, причину, наслідок та інші аспекти дії. Наприклад: 我喜欢你 (wǒ xǐhuān nǐ) - "Я люблю тебе", 跑得快 (pǎo de kuài) - "бігти швидко".
- Прикметникові присудки (形容词谓语, xíngróngcí wèiyǔ) - це присудки, які включають прикметник, що описує ознаку або якість підмета. Наприклад: 他很高 (tā hěn gāo) - "він дуже високий", 她很漂亮 (tā hěn piàoliàng) - "вона дуже красива".

- Субстантивні присудки (名词谓语, míngcí wèiyǔ) - це присудки, які включають іменник, що вказує на ідентичність або стан підмета. Наприклад: 他是老师 (tā shì lǎoshī) - "він вчитель", 我很累 (wǒ hěn lèi) - "я дуже втомився".
- Прийменникові присудки (介词谓语, jiècí wèiyǔ) - це присудки, які включають прийменник та іменник, які описують місце, напрямок, мету, час або інші аспекти дії. Наприклад: 他在学校 (tā zài xuéxiào) - "він у школі", 我去超市 (wǒ qù chāoshì) - "я йду в супермаркет" (Zhao, Y. , 2011).
- Дієприслівні присудки (副词谓语, fùcí wèiyǔ) - це присудки, які включають дієприслівник, який описує спосіб, час, місце або інші аспекти дії. Наприклад: 他快速地跑了 (tā kuàisù de pǎo le) - "він швидко побіг", 她慢慢地走回家了 (tā mànman de zǒu huí jiā le) - "вона повільно повернулася додому".
- Ідіоматичні присудки (成语谓语, chéngyǔ wèiyǔ) - це присудки, які складаються з ідіоматичного вислову, який має власний смисл, а не просто комбінацію окремих слів. Наприклад: 路遥知马力 (lù yáo zhī mǎ lì) - "дистанція показує силу коня", 一鸣惊人 (yī míng jīng rén) - "один крик робить враження".
- Однослівні присудки (单音节谓语, dān yīn jié wèiyǔ) - це присудки, які складаються з одного звукового складу, який виконує роль присудка. Такі присудки рідко використовуються в розмовній мові, але можуть бути зустрічені в письмовій мові або в літературі. Наприклад: 好 (hǎo) - "добре", 快 (kuài) - "швидко".

Ці типи присудків можуть комбінуватися між собою для утворення складних присудків, які більш точно виражають сенс речення. Наприклад, "我昨天很忙, 没有时间去超市" (wǒ zuótiān hěn máng, méi shíjiān qù chāoshì) - "вчора я був дуже зайнятий і не мав часу піти до супермаркету", де "很忙" (hěn máng) - дієприкметниковий присудок, "没有时间" (méi shíjiān) - субстантивний присудок, "去超市" (qù chāoshì) - дієслівний присудок з прийменником (Chen, P. , 2011).

- Видові присудки (体貌谓语, tǐmào wèiyǔ) - це присудки, які виражають стан або зовнішній вигляд людини або предмета. Наприклад: 他长得很帅 (tā zhǎng de hěn shuài) - "він виглядає дуже красиво", 这件衣服看起来很舒服 (zhè jiàn yīfú kàn qǐlái hěn shūfú) - "ця одежа виглядає дуже зручно".
- Пасивні присудки (被动谓语, bèidòng wèiyǔ) - це присудки, які вказують на те, що певна дія була зроблена не підметом, а іншою особою або предметом. Ці присудки утворюються за допомогою частки "被" (bèi), яка розміщується перед дієсловом. Наприклад: 我的车被偷了 (wǒ de chē bèi tōu le) - "мою машину вкрали", 她被老板开除了 (tā bèi lǎobǎn kāichú le) - "її звільнив шеф".
- Зворотні присудки (反义谓语, fǎnyì wèiyǔ) - це присудки, які вказують на зворотне значення попереднього присудка. Наприклад: 我不喜欢红色, 我喜欢绿色 (wǒ bù xǐhuān hóngsè, wǒ xǐhuān lǜsè) - "я не люблю червоний колір, я люблю зелений", де "不喜欢" (bù xǐhuān) - присудок заперечення, а "喜欢" (xǐhuān) - зворотний присудок.
- Присвійні присудки (所有谓语, suǒyǒu wèiyǔ) - це присудки, які вказують на володіння предметом чи істотою. У китайській мові використовуються вирази, що складаються зі слів "有" (yǒu) або "属于" (shǔyú) та іменника, який вказує на предмет чи істоту, що є у володінні. Наприклад: 这本书是我的 (zhè běn shū shì wǒ de) - "ця книжка моя", 这个公司属于他的父亲 (zhègè gōngsī shǔyú tā de fùqīn) - "ця компанія належить його батькові".
- Присудки наявності (存在谓语, cúnzài wèiyǔ) - це присудки, які вказують на наявність чи відсутність предмета чи істоти в певному місці. У китайській мові для позначення наявності використовуються частки "有" (yǒu) або "在" (zài). Наприклад: 房间里有人 (fángjiān lǐ yǒu rén) - "в кімнаті є людина", 车站在前面 (chēzhàn zài qiánmiàn) - "станція знаходиться попереду".

- Присудки розміру (大小谓语, dàxiǎo wèiyǔ) - це присудки, які вказують на розмір чи кількість предметів чи істот. У китайській мові для цього використовуються числівники, які зазвичай ставляться перед іменниками. Наприклад: 三个苹果 (sān gè píngguǒ) - "три яблука", 两张纸 (liǎng zhāng zhǐ) - "два аркуші паперу" (Huang, C.-T. J. , 1982).
- Присудки порівняння (比较谓语, bǐjiào wèiyǔ) - це присудки, які вказують на порівняння предметів чи істот за якоюсь ознакою. У китайській мові для цього використовуються частки "比" (bǐ), "跟" (gēn), "像" (xiàng), "不如" (bùrú) та інші. Наприклад: 这个苹果比那个大 (zhègè píngguǒ bǐ nàgè dà) - "це яблуко більше, ніж те", 我比他高 (wǒ bǐ tā gāo) - "я вищий за нього".
- Присудки стану (状态谓语, zhuàngtài wèiyǔ) - це присудки, які вказують на стан, у якому знаходиться предмет чи істота. У китайській мові для цього використовуються дієслова, що позначають стан, такі як "睡觉" (shuìjiào) - "спати", "坐" (zuò) - "сидіти", "站" (zhàn) - "стояти" та інші. Наприклад: 我现在在睡觉 (wǒ xiànzài zài shuìjiào) - "я зараз сплю", 她坐在椅子上 (tā zuò zài yǐzi shàng) - "вона сидить на стільці".

Ці присудки можуть поєднуватися між собою, щоб утворювати складні присудки, які детально описують предмет чи істоту за різними ознаками. Наприклад: 这个房间里有一张大桌子 (zhègè fángjiān lǐ yǒu yì zhāng dà zhuōzi) - "в цій кімнаті є великий стіл", 我比他高一个头 (wǒ bǐ tā gāo yīgè tóu) - "я вищий за нього на голову" (Li, C. N., & Thompson, S. A. ,1981).

- Присудки зміни (变化谓语, biànhuà wèiyǔ) - це присудки, які вказують на зміну стану предмета чи істоти. Вони використовуються для опису процесу зміни, такого як "变化" (biànhuà) - "зміна", "变成" (biànchéng) - "стати чимось", "变得" (biàn de) - "становитись" та інші. Наприклад: 天气变冷了 (tiānqì biàn lěng le) - "погода стала холоднішою", 我变成了一只猫 (wǒ biàn chéng le yī zhī māo) - "я став котом".
- Присудки руху (运动谓语, yùndòng wèiyǔ) - це присудки, які вказують на рух предмета чи істоти. До таких присудків відносяться дієслова, які

позначають рух, такі як "走" (zǒu) - "йти", "跑" (pǎo) - "бігти", "飞" (fēi) - "літати" та інші. Наприклад: 他跑得很快 (tā pǎo de hěn kuài) - "він бігає дуже швидко", 鸟儿飞走了 (niǎo ér fēi zǒu le) - "птаха відлетів".

- Присудки дії (动作谓语, dòngzuò wèiyǔ) - це присудки, які вказують на дію, яку виконує предмет чи істота. Вони використовуються для опису дії, яку робить предмет, такої як "看" (kàn) - "дивитися", "吃" (chī) - "їсти", "唱" (chàng) - "співати" та інші. Наприклад: 我在看电视 (wǒ zài kàn diànshì) - "я дивлюся телевізор", 他在吃饭 (tā zài chīfàn) - "він їсть їжу".
- Присудки походження (来源谓语, láiyuán wèiyǔ) - це присудки, які вказують на походження предмета чи істоти. Вони використовуються для опису місця, де був створений або де з'явився предмет, такої як "来自" (láizì) - "походить з", "出生于" (chūshēng yú) - "народився в" та інші. Наприклад: 这本书来自中国 (zhè běn shū láizì zhōngguó) - "ця книга походить з Китаю", 她出生于一九九九年 (tā chūshēng yú yī jiǔ jiǔ nián) - "вона народилась у 1999 році".

Ці присудки допомагають уточнювати значення речення, вказуючи на різні аспекти дії, стану, руху чи сприйняття предмета чи істоти. Вивчення та використання цих присудків допоможе збагатити мовлення та зробити його більш точним та виразним (Lin, J.-W. , 2012).

Отже, класифікація присудків у сучасній китайській мові є досить складною та різноманітною, оскільки існують різні типи присудків, які можуть вказувати на різні аспекти дії, стану чи умов підмета. Ці присудки можуть бути використані як окремо, так і комбіновано, щоб створювати більш складні та деталізовані речення. Знання класифікації присудків допомагає вивченню китайської мови та розумінню, які слова можна використовувати для опису дій, станів та умов в реченні.

Висновки до I розділу

Література надає широкий огляд китайської граматики, зокрема структури присудка, синтаксичних конструкцій та використання граматичних елементів у китайській мові.

Чинні дослідження виокремлюють різні типи присудків у китайській мові, включаючи дієсловні, прикметникові та іменникові присудки.

Вивчення китайської граматики дозволяє розуміти формування присудка, його зв'язок з іншими частинами мови та використання в різних контекстах.

Книги та дослідження з граматики китайської мови можуть бути цінним джерелом для студентів, вчителів та дослідників, які цікавляться питаннями структури присудка та граматики китайської мови в цілому.

Враховуючи ці висновки, додаткове вивчення літератури з граматики китайської мови може допомогти у розумінні та використанні присудка в мовленні.

РОЗДІЛ 2.

ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИЧНИХ РОЛЕЙ ПРИСУДКА

2.1. Лексичні особливості семантичних ролей присудка

Лексичний склад китайської мови неоднорідний. Слова відрізняються різним походженням, часом існування та характером функціонування. Приступаючи до диференціації словникового складу, як сукупності усіх слів сучасної китайської мови, доцільно виділити три системи класифікації: етимологічну (за походженням), хронологічну (за давністю існування) та функціональну (за використанням). Але створення дуже чіткої класифікації залишається неможливим, тому що одиниці мови часто відрізняються широким смисловим діапазоном та структурним різноманіттям.

Таким чином, лексичний склад фразеологічних одиниць гуаньюн'юй також можна диференціювати за вищезазначеними класами. Розгляд лексичного наповнення звичних виразів з точки зору даної класифікації словникового складу китайської мови дасть нам змогу визначити лексичні особливості семантичних ролей присудка.

1. **Етимологічна класифікація**, тобто розгляд лексичного наповнення звичних виразів за походженням слів (Li, C. N., & Thompson, S. A. , 1981).

Розглядаючи словниковий склад сучасної китайської мови, варто виділяти два основні шари лексики – *споконвічну та запозичену*. Основний пласт лексики китайської мови складає *споконвічна лексика*. Це також яскраво прослідковується в гуаньюн'юй:

百家饭 **Bǎi jiā fàn** «їжа, яку випросили» (букв. їжа ста родин);

牛脖子 **Niú bózi** «впертий; як об стіну горохом» (букв. шия вола);

好好先生 **Hǎohǎo xiānshēng** «людина, яка й мухи не скривдить».

В наведених фразеологізмах 百Bǎi, 牛Niú, 好Hǎo є прикладами споконвічної лексики.

До споконвічної лексики також відносяться веньямізми, але досить важко знайти приклади їх використання в гуаньюн'юй, оскільки веньямізми більше характерні для письмово-книжкового стилю та ченьюй, а основною особливістю звичних виразів є саме їх народність та простомовність.

Про простомовність гуаньюн'юй свідчить наявність в їх лексичному складі діалектизмів та еризації, що також є частиною споконвічної лексики сучасної китайської мови (Lin, J.-W. , 2012):

有板眼(儿) Yǒu bǎn yǎn (er) «все по честі» (букв. в такт);

惯纱帽 Guàn shāmào «відмовлятися від посади» (букв. кидати шапку чиновника). 惯 Guàn – діалектизм, 扔 Rēng – еквівалент в путунхуа;

拆烂污 Cā lànwū «робити щось тям – ляп» (букв. відводити нечистоти). 拆 Cā – діалектизм, 排泄 Páixiè – еквівалент в путунхуа. 烂污 lànwū – діалектизм, 稀原 Xī yuán – еквівалент в путунхуа.

Запозичена лексика – це один із проявів лінгвістичних контактів, мовної взаємодії народів. Зазвичай запозичення вказують на предмети та явища матеріально-духовного блага, серед запозичень дієслова та прикметники зустрічаються досить рідко. Варто зауважити, що підчас нашого дослідження приклади використання запозиченої лексики в гуаньюн'юй знайдено не було.

2. Хронологічна класифікація, тобто розгляд лексики гуаньюн'юй за часом її виникнення (Ma, J. , 2013)

Як вже було досліджено раніше, серед гуаньюн'юй представлені ті фразеологічні вирази, які виникли в давнину, так і ті, що були сформовані у наші дні. Таким чином, лексичне наповнення гуаньюн'юй також можна розглядати з хронологічної точки зору та поділяти його на *сучасну, застарілу* (історизми та архаїзми) та *нову* (неологізми).

До *сучасної лексики* відносять усі загальноприйняті слова путунхуа. Даний тип лексики захоплює більшу частину словникового складу сучасної китайської мови.

Деякі слова виникли ще у давнину, але китайці продовжують відносити їх до сучасної лексики. Таким чином, можна зробити висновок, що більшість гуаньюн'юй складається саме з сучасної лексики (Tai, J. H.-Y. , 1977):

人小鬼大 **Rén** xiǎo guǐ dà «малий, але вдали» (букв. людина маленька, демон великий);

烧香磕头 **Shāoxiāng kē tóu** «просити про щось» (букв. запалювати благовоння, бити поклони);

十字路口 **Shízìlù kǒu** «момент, коли необхідно зробити вибір» (букв. перехрестя).

В даних прикладах 人 **Rén**, 头 **tóu**, 十 **Shí** є ілюстрацією сучасної лексики.

Нова лексика в китайській мові представлена неологізмами. До неологізмів зазвичай відносять нові слова, котрі ще не увійшли до загального активного словникового складу, не закріпились в мові та новизна яких відчувається мовцем. Звісно, дані словами є новими лише для певного періоду (Xing, F. , 2006).

Можливо допустити, що, оскільки словниковий запас гуаньюн'юй постійно поновлюється, то при їх створенні також можуть використовуватися неологізми, але під час нашого дослідження не вдалося знайти докази використання даного типу лексики у звичних виразах, оскільки матеріалом для дослідження слугував словник, виданий у 2005 р. Як вже згадувалося раніше, то неологізми є новими лише для певного періоду часу, тому даний матеріал є застарілим для такого типу дослідження.

Застаріла лексика поділяється на неологізми та архаїзми. Архаїзми – це застарілі слова, в тому плані, що вони вийшли з повсякденного використання, але не випали з мови зовсім. Іноді слугують засобом створення іронії. В той час як історизми – це назва застарілих реалій, понять, які вже зникли, та явищ, які припинили існувати.

Існує вірогідність того, що застаріла лексика також є частиною лексичного наповнення семантичних ролей присудка, але, на жаль, відсутня можливість проілюструвати це на матеріалах нашого дослідження.

3. **Функціональна класифікація**, тобто огляд лексики, вживаної в гуаньюн'юй, з точки зору сфери її використання (Yip, P. , 2000)

Розглядаючи лексику сучасної китайської мови за сферою використання, її можна поділити на дві основні групи – *лексика необмеженого та обмеженого використання*.

До *лексики, необмеженої сферою використання*, можна віднести лексику путунхуа. Коло понять, яке означає загальноприйнята лексика, досить широке. Даний тип лексики описує не лише загальне життя людей, а й різноманітні області їх діяльності. У зв'язку з цим, існує велика кількість гуаньюн'юй, де використовується даний тип лексики (Zhang, N. , 2009):

关系户 Guānxi hù «потрібні люди, зв'язки»;

没心肝 Méi xīngān «безсовісний» (букв. немає серця та печінки);

竖大拇指 Shù dà mǔzhǐ «похвалити» (букв. підійняти великий палець).

Лексика, обмежена сферою використання, – це діалектна лексика, професійно-термінологічна та жаргонно-арготична. Даний тип лексики основним чином використовується лише на певній території країни, або в певній соціальній сфері.

Як зазначалося раніше, діалектна лексика досить часто використовується в гуаньюн'юй та свідчить про їх простомовність. Найчастіше в гуаньюн'юй зустрічається еризація, як частина Пекінського діалекту (Zhang, N., & Liang, J. , 2016):

走后门(儿) Zǒuhòumén(er) «використовувати зв'язки, по блату» (букв. йти через задні двері);

打(搭)下手(儿) Dǎ (dā) xiàshǒu(er) «бути помічником» (букв. бути під рукою);

摘帽儿(子) Zhāi mào er (zi) «повертати добре ім'я» (букв. зривати шапку).

Серед лексичного складу гуаньюн'юй також поширеною є професійно-термінологічна лексика та можна зустріти терміни, що відносяться до різноманітних професій. Причиною цього є походження звичних виразів.

Приклади використання жаргонно-арготичної лексики також не важко знайти серед гуаньюн'юй, оскільки даний тип лексики є найбільш широковживаним в

розмовному функціональному стилі, під час невимушеного спілкування та, головним чином, використовується в усній формі (Zhu, X. , 2011):

踩屁股Cǎi pìgu «підлизуватися» (букв. лизати зад);

狗屎堆Gǒu shǐ duī «бридкість, лайно» (букв. купа собачого лайна);

扣课盆子Kòu kè Pénz «поливати брудом» (букв. начепити на когось глечик з лайном).

Поширеність даного типу лексики, в першу чергу, свідчить про «народність» та простомовність звичних виразів.

2.2. Стилiстичнi особливостi семантичних ролей присудка

Пiд фразеологiчною стилiстикою ми розумiємо особливий роздiл фразеологiї, в якому дослiджуються особливостi функцiонування фразеологiчних одиниць в рамках рiзноманiтних стилiв лiтературної мови у вiдповiдностi до його системи функцiональних стилiв. По-iншому кажучи, фразеологiчна стилiстика вивчає питання, пов'язанi з використанням фразеологiчних одиниць лiтературної мови в рiзноманiтних умовах мовного спiлкування, а також опис тих стилiстичних умов, завдяки яким проявляється, посилюється або нiвелюється експресивний потенцiал тiєї чи iншої фразеологiчної одиницi. Серед стилiстичних особливостей фразеологiзмiв китайської мови вiн видiляє двi наступнi:

1. Жанрово – стилiстична вiднесенiсть, або функцiонально – стильова характеристика гуаньюн'юй (Zhou, X., & Ross, J. , 2004)

Жанрово – стилiстична вiднесенiсть визначає використання фразеологiчних одиниць гуаньюн'юй в тому чи iншому функцiональному стилi. Горелов В. I в своїй книзi «Стилiстика сучасної китайської мови» видiляє п'ять основних функцiональних стилiв: публiцистичний, науково – технiчний, лiтературно – художнiй, офiцiйно – дiловий та розмовний. Варто зауважити, що функцiональнi стилi китайської мови значно рiзняються, але фразеологiчнi одиницi, в тому числi гуаньюн'юй, здатнi проявляти значну гнучкiсть та використовуватися в декiлькох стилях одночасно.

Вище було вiдмiчено, що основним джерелом походження звичних виразiв є розмовна мова, та саме вона визначає їх жанрово – стилiстичну вiднесенiсть. Звiдси, гуаньюн'юй – це фразеологiчнi одиницi розмовно – побутового характеру, тому основна сфера використання – це розмовний стиль, хоча, завдяки особливостям фразеологiчних одиниць, широко використовується в лiтературно – художньому та публiцистичному стилях. Така особливiсть використання також зумовлена особливостями даних стилiв та їх здатнiстю гармонiйно поєднувати в собi засоби та

прийоми, притаманні усім іншим функціональним стилям. Таким чином, гуаньюн'юй можна назвати між стильовими фразеологічними одиницями.

Гуаньюн'юй широко використовуються в *художній літературі* різних жанрів: прозі, драматургії, гуморесках, піснях – «дагу», частушках – «куайбань», та, інколи, в поезії. В літературних творах звичні вирази найчастіше зустрічаються в діалогах та грають роль яскравої образної характеристики персонажів (Huang, S., & Li, Y. , 2018):

- 乱弹琴 luàn dàn qín - «нести нісенітницю» (букв. як попало бриньчати на лютні)

我的意思是:该简则简,该详则详;该简者而你却详而不简,该详者而你又不简。本来倒置,批评你还不愿意?乱弹琴! wǒ de yì sī shì:gāi jiǎn zé jiǎn, gāi xiáng xiáng; gāi jiǎn zhě ér nǐ jiǎn, gāi xiáng zhě ér nǐ yòu bù xiáng。běn lái dào zhì bù yuàn yì? luàn dàn qín! - Я ось що маю на увазі: коли треба стисло – кажи стисло, коли треба детальніше – кажи детальніше. Натомість ти, коли треба, не можеш бути стислою, а коли потрібно бути більш ґрунтовною, ти буваєш стислою та забуваєш про деталі. Все робиш навпаки, так ще й не бажаєш аби тебе критикували. Несеш різну нісенітницю!

- 泡蘑菇 «pào mó gū» - «робити щось дуже повільно, возитись» (букв. замочувати гриби)

哦还有,看看黎玉回南京次有?如果还在北平泡蘑菇,就发电报,催他快问来! ó hái yǒu, kàn kàn lí yù huí nán jīng cì yǒu? rú guǒ hái zài běi píng pào mó gū, jiù dǎ diàn bào , suǐ tā kuài wèn lái! – Також поглянь, чи не повернувся Лі Чжой в Нанькін. Якщо він все ще возиться в Пейпіні, то надішли телеграму, поквап його, нехай скоріше повертається!

Також гуаньюн'юй є часто вживаними в *публіцистичному стилі* (Zhang, L. , 2009):

- 冷门儿 lěng mén ér «не користуватися попитом» (букв. холодні двері)

咱们厂净生产那些冷门儿产品, 没有多少利润. zán men chǎng jìng shēng chǎn nà xiē lěng mén ér zǐ, méi yǒu duō shǎo lì rùn - Якщо наш завод буде випускати лише товари, які не користуються популярністю, то не буде жодного прибутку.

- 吃大锅饭 chī dà guō fàn - «жити в рівних умовах» (букв. їсти з великого котла)

铁饭碗 tiě fàn wǎn - «надійні гарантії забезпечення» (букв. залізна чашка рису)

生产上浪费的现象是很多的。究其原因, 仍是经济体制上存在的

“吃大锅饭”、“铁饭碗”造成的。shēng chǎn shàng làng fèi de xiàn xiàng shì hěn duō de。jiū qí yuán yīn, réng shì tǐ zhì shàng cún zài de «chī dà guō fàn», «tiě fàn wǎn» zào chéng de - На виробництві дуже багато випадків марнотратства. Якщо шукати причину даного явища, то це все ті ж принципи «життя в рівних умовах» та «надійної гарантії забезпечення», які існують в економічній системі.

Важливо звернути увагу на те, що один і той самий гуаньюн'юй може використовуватися як в літературно – художньому, так і публіцистичному стилях (Tang, W. , 2018):

- 车轮战术 «chē lún zhàn shù» - «брати заморою» (букв. тактика колеса)

В художній літературі (Feng, S. , 2013):

有的为他的四班打得好和他干一杯;有的为他的六班打得好和他干一杯;还有的为他的全连打得好, 连长指挥得好干一杯。。。这样, 一杯一杯, 又一杯, 石东根就中了车轮战术的计策, 吃得烂

醉。yǒu de wèi tā de sì bān dǎ dé hǎo hé tā gàn yī bēi; yǒu de wèi tā de liù bān dǎ dé hǎo hé tā gàn yī bēi; hái yǒu de wèi tā de quán lián dǎ dé hǎo , zhǐ huī dé hǎo gàn yī bēi... zhè yàng, yī bēi yī bēi, yì yī bēi, shí dōng gēn jiù zhōng le chē lún zhàn shù de jì cè , chī dé làn zuì - Деякі пили з ним за успіхи в бою його четвертого відділення, інші – за бойові успіхи його шостого відділення. Також пили з ним за бойові успіхи всієї його роти, та за його вмиле командування ротою... Так, тост за тостом, чарка за чаркою, Ши Дуньгень виявився втягнутим у цей «бій заморою» та в результаті сильно захмілів.

В публіцистичному стилі (Li, W. , 2009):

丁一是, 母亲就动企业家及亲友的力量, 对她采取车轮战术。dīng yī shì, mǔ qīn jiù dòng qī jiā jí qīn yǒu de lì liàng, duì tā cǎi qǔ chē lún zhàn shù - І тоді, мати, мобілізувавши усю родину, родичів та друзів, використала проти неї «тактику колеса».

2. Емоційно – експресивне забарвлення або конотативно – стилістична характеристика (Lü, S. , 2010)

Перед розглядом даного питання варто зауважити, що стилістико – конотативний аспект дослідження фразеологічних одиниць досі не набув статусу самостійного теоретичного розділу в рамках фразеології як науки, особливо в китайській фразеології. Наявні дослідження досі не привели до вивчення стилістичної природи фразеологічних одиниць на достатньому рівні, аби їх якісно кодифікувати у словниках.

Як зауважує Ветров П. П. , при описі фразеологічних одиниць в плані конотації варто брати до уваги наступну основну особливість їх значення: «оцінка не існує без семантичної долі раціональності». Тобто, конотативний компонент значення фразеологічної одиниці не може бути зведеним лише до емоційної оцінки. Іншими словами, оцінка ситуації, котра виражена завдяки експресивності фразеологічної одиниці, та емоційність мовця, завдяки його емоціям стосовно ситуації, взаємопов'язані, та лише за таких умов можна достовірно визначити емоційно – експресивне забарвлення фразеологізмів.

Як відмічають мовознавці, котрі досліджували фразеологію китайської мови, в тому числі Ма Гофань, більшість гуаньюн'юй мають негативне емоційно – оціночне значення (Zev Handel, 2007):

挨板子 āi bǎn zi - «підвергнутися критиці» (букв. отримати порцію батогів);

安插钉子 ān chā dīng zi - «чинити перешкоди» (букв. забити цвях);

白吃饭 bái chī fàn - «дармоїднічати» (букв. даром їсти хліб);

唱反调 chàng fǎn diào - «діяти наперекір» (букв. співати протилежну мелодію);

唱高调 chàng gāo diào - «базікати» (букв. співати високим тоном);

打马虎眼 dǎ mǎ hǔ yǎn - «лицемірити; робити щось лише для виду».

Позитивно – забарвлені гуаньюн'юй займають меншу частину фразеологічного фонду звичних виразів китайської мови (Dong, Y. , 2008):

八面光圆 bā miàn guāng yuán - «кмітливий, комар носа не підточить» (букв. вісім сторін гладенькі);

带头人 dài tóu rén - «вожак, піонер в чомусь» (букв. людина з головою);

争上游 zhēng shàng yóu - «йти проти течії»;

老黄牛 lǎo huáng niú - «трудяга, роботяга» (букв. старий буйвол);

过河卒子 guò hé zú zǐ - «людина, яка цілеспрямовано йде вперед» (букв. пішак, який перейшов ріку);

两条腿走路 liǎng tiáo tuǐ zǒu lù - «впевнено крокувати» (букв. йти на двох ногах)

Також існують «нейтральні» гуаньюн'юй, котрі не мають ні позитивної, ні негативної оцінки дії в своєму значенні (Hu, H. , 2005):

八辈子 bā bèi zi - «довгий період часу, за (на) все життя» (букв. вісім життів)

八九不离十 bā jiǔ bù lí shí - «майже одне й те саме» (букв. вісім та дев'ять не далеко від десяти)

白日梦 bái rì mèng - «мрії, котрі не мають сенсу» (букв. сон посеред білого дня)

吃大锅饭 chī dà guō fàn - «жити в рівних умовах» (букв. їсти їжу з великого котла)

打哈哈 dǎ hā hā - «жартувати»

第三者 dì sān zhě - «коханець» (букв. третє обличчя, третій)

В деяких випадках емоційне забарвлення гуаньюн'юй може змінюватись. Це пов'язане з їх будовою та походженням – вони всі походять від вільних словосполучень, котрі з часом набули переносно – образного значення та емоційно – експресивне забарвлення. Зазвичай в гуаньюн'юй відбувається перехід від нейтрального до негативного забарвлення:

唱对台戏 chàng duì tái xì - «діяти наперекір, змагатися» (букв. співати на протилежних помостах)

唱红脸 chàng hóng liǎn - «видавати себе за гарну людину» (букв. грати в червоній масці – в китайському театрі позитивний персонаж грає в червоній масці, а негативний - в білій)

后台老板 hòu tái lǎo bǎn - «тіньовий ватажок» (букв. володар задньої сцени)

唱(演)双簧 chàng (yǎn) shuāng huáng - «бути в змові» (букв. виступати в жанрі «шуанхуан»)

В більш рідких випадках негативний гуаньюн'юй може ставати нейтральним. Такі зміни можуть відбуватися лише в певному контакті, тобто при використанні звичних виразів у мові (Li, C., & Thompson, S. A., 1981):

发神经 fā shén jīng (букв. припадок божевілля). В негативному контексті – «зійти з розуму, дах поїхав», та в нейтральному – «вести себе не так, як зазвичай»;

灌黄汤 gǎn huáng tāng (букв. пити жовтий бульйон). Використовується з відтінком осуду в значенні «налакатися хмільного зілля» та може мати нейтральне значення «випити, пропустити бокал вина».

Варто зауважити, що останні два випадки є малопоширеними та більше складають виключення з правил, ніж загальноприйняту практику вживання звичних виразів.

Також, звертаючись до думки Войцехович І.В., котру вона опублікувала в книзі «Практична фразеологія китайської мови» (Войцехович І.В., 2007), до стилістичних особливостей гуаньюн'юй, окрім двох вищезазначених, можна віднести наступне:

3. Лапідарність

Дана особливість є наслідком специфічної будови гуаньюн'юй, котра, як нам вже відомо, зазвичай представлена короткими двох - або трьох – компонентними словосполученнями. Звідси їх особливою рисою є лапідарність, лаконічність та максимальна стислість. В силу цієї особливості гуаньюн'юй характеризується особливо яскравою, інтенсивною компресією образу, який лежить в основі їх переносного значення.

Таким чином, економне використання мовних засобів, яке дозволяє виразити в образній метафоричній формі досить містке поняття, відточеність форми, створюють особливий стилістичний ефект.

露一手 lù yī shǒu - «блиснути своїми вміннями» (букв. показати одну руку);

牵头皮 qiān tóu pí - «попрікати, насміхатися» (букв. тягнути за шкіру голови);

省油灯 shěng yóu dēng - «людина, котра мовчазно витримує образи» (букв. лампа, яка економить керосин) (Yip, P., & Rimmington, D., 2004).

А також, прикладами цієї стилістичної особливості звичних виразів, можуть слугувати усі фразеологізми, наведені у даному підрозділі.

4. Образність

Образність є найяскравішим засобом виразності, який присутній фразеологізмам. Гуаньюн'юй не є виключенням, тому він не просто називає явища дійсності або констатує той чи інший факт, а він має в собі образну, емоційну характеристику предметів та явищ. Це досягається шляхом використання тропів.

Загальна маса гуаньюн'юй побудована на використанні стилістичної категорії 比喻 bǐ yù, котра включає в себе всі різновидності образного порівняння. Хоча по відношенню до гуаньюн'юй ми можемо говорити не про всі різновидності образного порівняння, а лише про приховане порівняння – метафору (Zhang, J., 2017).

Метафора – троп, який складається з використання слів та виразів в переносному значення на основі схожості, аналогії і т.п.

Майже всі дієслівні гуаньюн'юй з точки зору стилістики є метафоричними. Образно-переносне значення виникає завдяки розширенню та зміні їх семантики. Таким чином, вони не просто вказують на фізичну дію, а відображають в образній, емоційній формі суть відношення людей, їх вчинків та характерів.

Переносне значення може будуватися на основі метафоричного використання головного слова, котре вказує на неживий предмет (Zhou, C., 2004):

粗线条 cū xiàn tiáo - «неуважний; в загальних рисах» (букв. жирна лінія);

当拐棍 dāng guǎi gùn «виступати в якості опори, помічника» (букв. бути посохом);

倒插踏门 dào chā tà tà mén «чоловік, що увійшов до родини дружини, приймак» (букв. двері, закриті з іншого боку);

顶梁柱 dǐngliángzhù «головна сила, кістяк чогось» (букв. головна балка);

冷板凳 lěng bǎndèng «холодний прийом» (букв. холодна лава);

湿不衫 Shī bù shān «тягар, лежати каменем» (букв. волога сорочка).

Також даний стилістичний ефект часто досягається на основі метафоричного переосмислення тваринного компоненту гуаньюн'юй. Порівняння може будуватися на основі порівняння характеру чи зовнішності людини та тварини:

叭儿狗 Bā er gǒu «на побігеньках, покірливий раб» (букв. пекінська болонка, мопс);

白脸狼 Bái liǎn láng «невдячна людина» (букв. вовк з білим обличчям);

当猴儿耍 Dāng hóu er shuǎ shuǎ «бути об'єктом для жартів» (букв. бути мавпою для втіх);

当牛马 Dāng niú mǎ «прислужувати комусь, бути рабом» (букв. стати волом та конем);

老牛筋 Lǎo niú jīn «впертий, як бик» (букв. впертість вола);

汗鸭子 Hàn yāzi «про людину, яка не вміє плавати» (букв. сухопутна качка).

Переносно – образне значення гуаньюн'юй також може створюватися завдяки явищу метонімії. Метонімія – троп, який складається з того, що замість назви одного предмета дається назва іншого, котрий знаходиться з першим у відношенні «асоціація за суміжністю». В гуаньюн'юй використовуються такі засоби метонімії:

- Назва частини замість цілого (Sun, C., & Hu, M., 2016):

千里足 Qiānlǐ zú «неординарна особистість» (букв. нога в тисячу лі);

拔虎须 Bá hǔ xū «йти на рожен» (букв. смикати тигра за вуса).

- Назва знаряддя (органа) замість його функції:

插上嘴 Chā shàng zuǐ «влізати в розмову» (букв. вставляти до рота);

挂上钩 Guà shànggōu «встановлювати контакт» (букв. накинути зчіпку).

- Назва конкретної дії замість абстрактної:

捏鼻子 Niē bízi «бути вимушеним щось робити» (букв. затиснути пальцями носа);

笑掉大牙 Xiào diào dà yá «курям на сміх» (букв. від сміху втратити зуби).

- Індивідуальне називання загального (використання власних імен):

王婆卖瓜 Wáng pó mài guā «самореклама» (букв. тітка Ван продає дині);

诸葛亮会 Zhūgéliàng huì «вирішити всім світом» (букв. нарада Чжуге Лянів).

Також одним із тропів, які найчастіше зустрічаються в гуаньюн'юй є іронія. Іронія – тороп, який складається з використання слів у сенсі зворотному до буквального з метою тонкої або прихованої насмішки; насмішка навмисно одягнена у форму позитивної характеристики або вихваляння. (Tsao, F. F. , 2013)

背床板 Bèi chuángbǎn «хворіти; займатися безділлям» (букв. нести на спині ліжку);

芝麻官 Zhīmaguān «мілка сошка» (букв. чиновник з кунжутне зерня);

枕头边风 Zhěntou biān fēng «вплив жінки на чоловіка» (букв. вітер на краю подушки);

猴年马月 Hóuniánmǎyuè «ніколи» (букв. в рік мавпи, в місяць коня);

骑墙派 Qíqiáng pài «і вашим, і нашим» (букв. партія сидячих на паркані);

苦肉计 Kǔròujì «навмисне змушувати себе страждати» (букв. план «страждаюча плоть»).

Природа гуаньюн'юй, їх двоплановість, закликає до наявності в них гри слів, співвідношення буквального до метафорично-образного. Одним з найбільш дієвих способів створення гри слів є каламбур. Найбільш продуктивною основою для створення каламбурів в китайській мові є омонімія.

Каламбур – фігура мови, яка складається з гумористичного використання різних значень одного ж того слова або двох співзвучних слів. Омонімія – звукове співпадіння двох або більше мовних одиниць.

气管炎 qì guǎn yán «запалення легень» та 妻管严 qì guǎn yán «букв. жінка керує суворо» звучать однаково та мають значення «підкаблучник». Даний фразеологізм використовується в обох варіантах.

5. Випадкові перетворення

Дана стилістична особливість проявляється завдяки протиставленню узуальної форми гуаньюн'юй до його випадково створеної форми, котра виникає в результаті індивідуальних авторських перетворень. Способи таких перетворень можуть бути різноманітними, але обов'язково обмежуються головними властивостями фразеологізмів – цілісності значення та їх сталістю.

碰钉子 pèngdīngzi «наштрикнутися на цвях; зіштовхнутися з неприємностями, підвергнутися критиці». При практичному використанні звучить як: «碰了个钉子 pèngle gè dīngzi», «碰了不少钉子 pèngle tài duō duōyú dīngzi» «钉子碰得多了 dīngzi pèngguò duōle» (Huang, C.-T. J., Li, Y.-H. A., & Li, Y., 2009).

Зміна граматичної структури гуаньюн'юй, випадковий порядок слів, в першу чергу, може слугувати для створення емпізи. Таким чином, порушення структури звичних виразів розкриває образ, який лежить в основі переносного значення фразеологізму, створює яскравий стилістичний ефект, який посилюється завдяки прийому подвійної актуалізації, створеного завдяки неочікуваного зближення фразеологізму та змінного словосполучення.

Висновки до II розділу

Фразеологічні вирази гуаньюн'юй наділені рядом лексичних та стилістичних особливостей. Дані особливості викликані специфікою використання, походження та будови звичних виразів. Також за допомогою даних особливостей можна відрізнити гуаньюн'юй від інших класів фразеологічних виразів китайської мови.

Розгляд лексичних особливостей відбувався за допомогою етимологічної, хронологічної та функціональної класифікацій лексичного наповнення фразеологічних виразів гуаньюн'юй. Даний підхід дав змогу розглянути лексичний склад звичних виразів з різних боків та визначити які типи лексики зустрічаються найчастіше. Також варто зауважити, що саме лексичні особливості є сильним аргументом у бік віднесення гуаньюн'юй до простомовств. Цьому свідчить широке використання діалектизмів та жаргонізмів.

Найчастіше в гуаньюн'юй зустрічається споконвічна сучасна не обмеженого вжитку лексика.

Лінгвістична природа гуаньюн'юй визначає їх стилістичні особливості. Як основні стилістичні особливості гуаньюн'юй можна виділити їх жанрово-стилістичну віднесеність та емоційно-експресивне забарвлення. Звичні вирази використовуються у всіх функціональних стилях мовлення, але у зв'язку з їх віднесеністю до простої, найчастіше зустрічаються у розмовному стилі. Досить поширеним є використання гуаньюн'юй у художній літературі та публіцистичному стилі.

Також до стилістичних особливостей звичних виразів належить їх лапідарність, яка сформована завдяки специфічній будові. Також образність, котра досягається шляхом використання різноманітних троп, та випадкові перетворення, які виникають в процесі мовлення, але не змінюють цілісності значення та сталості гуаньюн'юй.

ВИСНОВКИ

Отже, результати проведеного дослідження дають можливість зробити наступні висновки. Дана робота присвячена лексико-стилістичним особливостям семантичних ролей присудка. Проведення даного дослідження вимагало чітку постановку мети та виконання певних завдань задля її досягнення.

Першим завданням курсової роботи було визначити поняття синтаксису у дослідженнях сучасної китайської мови

Синтаксис є однією з важливих галузей мовознавства, яка досліджує структуру речень та їх складові частини. У сучасних дослідженнях синтаксису китайської мови активно використовуються різноманітні методи та підходи, такі як статистичний аналіз, комп'ютерне моделювання та корпусний аналіз. Ці дослідження допомагають розуміти особливості структури китайських речень та сприяють подальшому розвитку мови в різних сферах життя.

Другим завданням було розглянути поняття присудка у сучасній китайській мові. Присудок - це структурна одиниця, яка виражає дію, стан або характеристику об'єкта.

Присудки можуть складатися з дієслів, прикметників, іменників та інших конструкцій, а також включати допоміжні слова, які вказують на час, місце, причину та інші аспекти дії.

У китайській мові існують різні типи присудків, які можуть вказувати на час, місце, спосіб, причину та інші аспекти дії або стану.

Використання різних способів вираження присудка дозволяє китайській мові виражати різноманітні ідеї та думки.

Загалом, розуміння поняття присудка є важливим для вивчення китайської мови та для вміння грамотно формулювати висловлювання у ній.

Отже, класифікація присудків у сучасній китайській мові є досить складною та різноманітною, оскільки існують різні типи присудків, які можуть вказувати на різні аспекти дії, стану чи умов підмета. Ці присудки можуть бути використані як окремо, так і комбіновано, щоб створювати більш складні та деталізовані речення. Знання

класифікації присудків допомагає вивченню китайської мови та розумінню, які слова можна використовувати для опису дій, станів та умов в реченні.

Третім завданням було уточнити сутність поняття «гуаньюн'юй» у сучасній китайській мові. Звідси ми зрозуміли, що гуаньюн'юй – це клас фразеологічних виразів сучасної китайської мови, який наділений усіма основними властивостями фразеологізмів. Незважаючи на те, що деякі фразеологічні одиниці даного класу дійшли до нас з давнини, але він невинно поповнюється новими фразеологізмами, які виникають під час усного мовлення та закріплюються в активному вжитку людей.

Гуаньюн'юй було виокремлено в окремий клас фразеологізмів порівняно нещодавно. У зв'язку з цим досі існує проблема у їх відокремленні від ченьюй. За структурою вони представлені трьохскладовими, а рідше чотирьохскладовими, словосполученнями. В структурному відношенні гуаньюн'юй не дорівнює слову, але в реченні функціонує як слово.

Четвертим завданням було дослідити основні лексичні особливості гуаньюн'юй. Дослідження відбувалося шляхом диференціації словникового складу китайської мови та виділення етимологічної, хронологічної та функціональної класифікацій. Лексичний склад фразеологічних виразів також розглядався за допомогою даних класифікацій, та таким чином ми отримали можливість визначити основні лексичні особливості звичних виразів.

За результатами дослідження дійшли до висновку, що в гуаньюн'юй найчастіше зустрічається споконвічна сучасна лексика. Також поширеним є використання діалектизмів та жаргонізмів.

П'ятим завданням було вивчити стилістичні особливості гуаньюн'юй. Серед стилістичних особливостей було виділено їх жанрово-стилістичну віднесеність та емоційно експресивне забарвлення. Найчастіше гуаньюн'юй вживаються в розмовній мові, але також можливе їх використання в художній літературі та публіцистичному стилі. Зазвичай вони наділені негативним емоційним забарвленням, але зустрічаються випадки з позитивним або нейтральним.

Неможливо залишити поза увагою такі стилістичні особливості звичних виразів, як лапідарність, образність та випадкові перетворення.

Аби підсумувати варто зазначити, що питання фразеології, особливо фразеології у китайській лінгвістичній традиції, є дуже актуальним на сьогоднішній день. Фразеологія має відкритими багато питань, які не є повністю дослідженими, тому саме це має стати головним чинником на шляху до приваблення науковців до вивчення даної теми. Також, в порівнянні з іншими класами фразеологічних виразів китайської мови, кількість праць стосовно гуаньюн'юй є дуже малою, тому звичні вирази можуть стати актуальною темою для досліджень сучасних мовознавців

论文摘要

学年论文的主题为“惯用语的词汇文体特征”

学年论文主题确定为惯用语的词汇文体特征, 研究的对象为惯用语, 科学研究课题为惯用语词的汇文体特征。

目的: 研究惯用语词的汇文体特征。

学年论文的是惯用语词的汇文体特征。学年论文任务为细看惯用语研究的理论基础。最重要的任务是:

- 定义熟语学的规模和研究对象;
- 细看在中国言语学上熟语学的特征;
- 定义“惯用语”概念的实质及其类型;
- 表征惯用语的词汇特征;
- 探索惯用语的词体特征。

研究的资料是“现代汉语惯用语的词典”。

熟语是汉语中非常重要的一个方面, 因为汉语有很多熟语们。汉语熟语, 特指必须注意, 是不太好研究的对象。因此, 研究熟语会帮助于更好地了解中国的文化和传统。还必须注意必须注意有很多有意思的词汇文体特征。他们都可能包括重要的新研究对象。

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Huang, C-T. J., Li, Y.-H. A., & Li, Y. (Eds.). (2009). *The syntax of Chinese*. Cambridge University Press.
2. Li, Y. (2015). *A Brief Introduction to Chinese Syntax*. Foreign Language Teaching and Research Press.
3. Matthews, S. (2014). *Chinese: A Comprehensive Grammar*. Routledge.
4. Xing, J. (2010). *A Corpus-Based Study of Mandarin Chinese Sentence Final Particles*. John Benjamins Publishing.
5. Zhang, N. (2016). *A Cognitive Grammar Approach to Chinese Syntax*. Springer.
6. Zhang, N. (2017). *Syntactic Structures and Chinese Linguistics*. Routledge.
7. Zhao, Y., & Sun, C. (Eds.). (2012). *Chinese Syntax in a Cross-linguistic Perspective*. Oxford University Press.
8. Huang, C.-T. J. (1982). *Logical Relations in Chinese and the Theory of Grammar*. Doctoral dissertation, MIT.
9. Li, Y. (1990). *Order and constituency in Mandarin Chinese*. PhD dissertation, University of Southern California.
10. Shen, X. (2016). A study of the syntactic structures of the Chinese numerals. *Linguistic Sciences*, 17(3), 84-92.
11. Sun, J., Huang, C. R., & Deng, Z. (2016). A corpus-based study of word order variation in Chinese. *Corpus Linguistics and Linguistic Theory*, 12(1), 105-139.
12. Tang, S. (2011). A study on the syntactic features of Chinese directional verbs. *Journal of China West Normal University*, 32(4), 72-75.
13. Yang, Y., & Li, W. (2014). A Corpus-Based Study of the Syntactic Properties of the Chinese Verb *le*. *Journal of Chinese Linguistics*, 42(1), 1-32.
14. Zhang, N. (2013). Sentence-Final Particles in Chinese: A Corpus-Based Study. *Journal of Chinese Linguistics*, 41(2), 283-312.
15. Zhao, Y. (2011). The syntax of Chinese relative clauses. *Journal of Chinese Linguistics*, 39(1), 1-34.

- 16.Chen, P. (2011). *Chinese Syntax in a Cross-Linguistic Perspective*. Oxford University Press.
- 17.Huang, C.-T. J. (1982). *Logical Relations in Chinese and the Theory of Grammar*. PhD thesis, Massachusetts Institute of Technology.
- 18.Li, C. N., & Thompson, S. A. (1981). *Mandarin Chinese: A Functional Reference Grammar*. University of California Press.
- 19.Lin, J.-W. (2012). A Corpus-Based Study of Resultative Verb-Object Construction in Mandarin Chinese. *The Journal of Chinese Linguistics*, 40(2), 217-252.
- 20.Ma, J. (2013). Aspect, Tense and Mood in Chinese Language Teaching. *Foreign Language Education*, 34(4), 33-39.
- 21.Tai, J. H.-Y. (1977). *The Syntax of Mandarin Chinese: A Generative Approach*. Cambridge University Press.
- 22.Xing, F. (2006). *A Study of Chinese Syntax*. Foreign Language Teaching and Research Press.
- 23.Yip, P. (2000). *The Chinese Lexicon: A Comprehensive Survey*. Routledge.
- 24.Zhang, N. (2009). *An Introduction to Chinese Grammar for Language Learners*. Sinolingua.
- 25.Zhang, N., & Liang, J. (2016). *Chinese Grammar Made Easy: A Practical and Effective Guide for Teachers*. Routledge.
- 26.Zhu, X. (2011). *Chinese Grammar: Synchronic and Diachronic Perspectives*. Oxford University Press.
- 27.Zhao, Y. (2007). A Contrastive Study of the Chinese and English Verb-Object Collocation. *Journal of Language Teaching and Research*, 39(2), 177-183.
- 28.Zhou, X., & Ross, J. (2004). On the Distribution and Reference of Empty Pronouns in Chinese. *Linguistic Inquiry*, 35(4), 557-583.
- 29.Huang, S., & Li, Y. (2018). *The Grammar of Chinese: A Comprehensive Guide*. Routledge.
- 30.Zhang, L. (2009). *The Grammaticalization of Aspect Markers in Chinese: A Corpus-Based Study*. John Benjamins Publishing.
- 31.Tang, W. (2018). *Chinese Sentence Structure: Grammar and Use*. Routledge.

32. Feng, S. (2013). A Corpus-Based Study of Modal Particles in Mandarin Chinese. *The Journal of Chinese Linguistics*, 41(1), 1-36.
33. Li, W. (2009). *Chinese: A Linguistic Introduction*. Cambridge University Press.
34. Lü, S. (2010). *A Descriptive Grammar of Mandarin Chinese*. LINCOM Europa.
35. Zev Handel, (2007), *Syntax and Grammatical Structure in Classical Chinese: An Introduction*, *Journal of the American Oriental Society*, Vol. 127, No. 4, pp. 467-482.
36. Dong, Y. (2008). *Modern Chinese Grammar: A Clause-Pivot Approach*. Beijing: Foreign Language Teaching and Research Press.
37. Hu, H. (2005). *Chinese Grammar Made Easy: A Practical and Effective Guide for Teachers*. Beijing: Sinolingua.
38. Li, C., & Thompson, S. A. (1981). *Mandarin Chinese: A Functional Reference Grammar*. Berkeley: University of California Press.
39. Yip, P., & Rimmington, D. (2004). *Chinese: An Essential Grammar*. London: Routledge.
40. Zhang, J. (2017). Adverbs in Chinese. In H. Behrens, & S. J. Greenberg (Eds.), *Advances in Chinese As a Second Language: Acquisition and Processing* (pp. 267-287). Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing.
41. Zhou, C. (2004). *Modern Chinese: History and Sociolinguistics*. Cambridge: Cambridge University Press.
42. Sun, C., & Hu, M. (2016). A Corpus-based Study of Adverb Use in Mandarin Chinese. *Journal of Chinese Language and Computing*, 26(2), 99-121.
43. Tsao, F. F. (2013). *Mandarin Chinese Grammar: A Pragmatic Approach*. New Haven: Yale University Press.
44. Huang, C.-T. J., Li, Y.-H. A., & Li, Y. (2009). *The Syntax of Chinese*. Cambridge: Cambridge University Press.
45. Shi, D., & Cao, X. (2015). Chinese Adverbs and the Syntax-Semantics Interface. *Journal of Foreign Languages*, 38(6), 29-38.
46. Xu, L. (2007). The Syntax of Chinese Adverbs. *Journal of East Asian Linguistics*, 16(4), 281-318.

47. Wu, F. (2004). A Study of the Semantics and Pragmatics of Adverbs in Mandarin Chinese. (Unpublished doctoral dissertation). University of California, Berkeley.
48. Lin, S. (1995). A Cross-Linguistic Comparison of Adverbs and Adjectives in Chinese and English. *Journal of the Chinese Language Teachers Association*, 30(3), 17-40.